

обикновено съ помощта на огнестрелни оржжия и е много по-безопасно.

— Единъ пжтъ, разказва Бремъ, стрѣляхъ върху една блатна птица, която бѣше надъ рѣката. Ударътъ бѣ сполучливъ, но гърмежътъ, вѣроятно, раздразни лежащия на пѣсѣка крокодилъ, който попречи да уловимъ птицата. Тогава съ спокойствие се прицелихъ и стреляхъ върху крокодила. Чудовището, което бѣше на крайбрежието, за удоволствие на всички бѣше олучено смъртоносно, подигна се слабо на краката си и рухна на земята.

Скоро въздуха се изпълни съ задушливата миризма на *мускусъ*. Прислужникътъ ми—негъръ, скрилъ се надалече въ една падина, изкочи съ радостни викове отъ скривалището си и почна да иска:—„Добри ми господарю, дайте ми жлезата, дайте ми мускуса, за да го занеса подаръкъ на жена си“.—Ние стоехме около убитото животно, тѣлото на което още потрѣпваше.

— „Пази се отъ опашката, ме предупреди прислужникътъ и пусни му още единъ куршумъ, да не се изплъзне“.

Макаръ да считахъ последното за излишно, все пакъ, за угода на вѣрния си негъръ, изпълнихъ желанието му, допрѣхъ дулото на пушката си до самото ухо на крокодила и забихъ още единъ коршумъ въ гравата му. Въ тоя мигъ крокодилътъ подскочи силно на горе, като че не бѣше нараненъ, замахвайки съ опашката засипа ни съ пѣсѣкъ и дребни камъчета, затресе голѣмото си тѣло и изведнажъ бързо се повлѣче къмъ рѣката, като че бѣше напълно здравъ. И за мигъ пропаднаха всички мечти за обещаения мускусъ на добрия ми негъръ...

Убитиятъ крокодилъ представлява голѣма ценностъ за туземцитѣ въ Африка. За суданскитѣ негри особено сж ценни 4 жлези, които тѣ майсторски изваждатъ отъ тѣлото на убития крокодилъ. Всѣка негова жлеза, по онова време се е продавала, между негритѣ, по 4 до 6 талера, една сума, съ която биха се купили 1—2 бивола.